

Stanowisko Instytucji Wdrażającej (INiG) w zakresie OOS **w świetle nowo przyjętego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9.11.2010r.**

Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40 z póź. zm.) w załączniku II pkt 3 lit. b) – dalej Dyrektywa środowiskowa – określa, że przedsięwzięcia inwestycyjne dotyczące urządzeń przemysłowych do transportu gazu, pary i gorącej wody, linii napowietrznych do przesyłania energii elektrycznej powinny zostać zaliczone do grupy przedsięwzięć, dla których państwo członkowskie ustala czy powinna zostać przeprowadzona pełna procedura postępowania zgodnie z art. 5-10 tej dyrektywy. Art. 4 ust 2 stanowi, iż w oparciu o ustanowione kryteria (na podstawie załącznika III do ww dyrektywy) decyzja państwa członkowskiego zależy od przeprowadzenia badania indywidualnego, lub ustalenia progów lub kryteriów.

Przepisy końcowe tejże dyrektywy stanowią również, że (Art. 11 ust. 2.) *W szczególności, Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich kryteriach i/lub progach przyjętych do selekcji przedsięwzięć, o których mowa zgodnie z art. 4 ust. 2. oraz (Art. 12 ust. 2.) Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.*

Strona polska dokonała pełnej transpozycji przepisów tej dyrektywy w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. nr 199 poz.1227) – dalej ustawa środowiskowa. Jednakże rozporządzenia wykonawcze wymagały jeszcze konsultacji i doprecyzowania, między innymi Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. 2004 nr 257 poz. 2573 z późn. zm.).

W dniu 15 listopada 2010 roku Rada Ministrów kontynuując działania dostosowawcze polskiego prawa w zakresie OOS przyjęła w dniu 9 listopada 2010 roku nowe rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które uchyliło dotychczas obowiązujące. Jako wyjaśnienie należy dodać, że Rozporządzenie Rady Ministrów z 2004 roku wydane było w oparciu o ustawę Prawo ochrony środowiska (Dz. U nr 62 poz. 627 z 2001 r. z późn zm.), które nie spełniało standardów dyrektywy.

Obecnie obowiązujące od dnia 15.11.2010 r. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2010 nr 213 poz. 1397) przyjęte na podstawie ustawy środowiskowej przedsięwzięcia z zakresu dystrybucji gazu zalicza do następujących kategorii:

- a) I grupa – przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko § 2 ust. 1 pkt 21 - **instalacje do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi im tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi;**
- b) II grupa – przedsięwzięcia mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko § 3 ust. 1 pkt 33 - **instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków.**

Oznacza to, iż zostały na szczeblu krajowym ustalone progi i kryteria względem których wymaga się bezwzględnie, bądź też po uprzednim zbadaniu, przeprowadzenia postępowania środowiskowego:

- a) długość 40 km i średnica zewnętrzna 800 mm jeżeli są spełnione łącznie;
- b) ciśnienie 0,5 MPa

Mając na uwadze obowiązek informowania KE o przyjmowanych przez państwo członkowskie rozwiązaniach można uznać, iż KE uzgadnia rozporządzenie, a zatem również kryteria i progi klasyfikujące przedsięwzięcia. W związku z tym, bez konieczności odwoływania się do przepisów Dyrektywy środowiskowej (chyba, że zaistnieją inne przesłanki), w zakresie prowadzenia procedur środowiskowych stosować można przepisy polskiego prawa.

Również w wytycznych MRR w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych w punkcie 160 zaznaczono, iż *do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia OOS (weszło w życie 15.11.2010 r. – przyp. IW) zaleca się także przeprowadzenie, w uzasadnionych sytuacjach, procedury screeningu w przypadku*

---

planowanych inwestycji, które znajdują się poniżej dolnych progów określonych w § 3 obowiązującego rozporządzenia OOS¹¹⁹.

Przypis 119 oznaczał, że rozporządzenie w sposób właściwy ureguje problem kwalifikacji przedsięwzięć podprogowych. Uzgodnienie przez stronę polską treści rozporządzenia z KE powinno spełnić warunek opisany w tym przypisie.

Reasumując powyższe, stosowanie przepisów prawa polskiego nie stoi obecnie w sprzeczności z zasadami wdrażania funduszy UE w kontekście OOS zawartymi zarówno w Dyrektywie środowiskowej jak i wytycznych MRR.